Minulost - Jaromír Nohavica

```
D                                   A
Jako když k půlnoci na dveře zaklepe nezvaný host
Emi                          G         A
stejně tak na tebe za rohem čeká tvoje minulost
šatý má tytéž, vlasy má tytéž, a boty kožené
pomalu kluhavě za tebou pajdá, až tě dožene
a řekne
  D             A
®:Tak mě tu máš, tak si mě zvaž
Hmi          A                           D
pozvi mě dál, jestli mě znáš, jsem tvoje minulost

V kapse máš kapesník, který jsi před léty zavázal na uzel
dávno jsi zapomněl to, co jsi koupit měl v samoobsluze
všechno, cos po cestě poztrácel, zmizelo jak vlaky na trati
ta holka nese to v batohu na zádech, ale nevrátí
jen říká

R:

Stromy jsou vyšší a tráva je nižší a na louce roste pýr
červené tramvaje jedoucí do Kunčic svítí jak pionýr
jenom ta tvá pyšná hlava ti nakonec zůstala na šíji
průvodčí, kteří tě vozili před léty dávno nežijí

R:

Na větvích jabloní nerostou fíky a z kopřiv nevzroste les
to, co jsi nesnědl včera a předvčírem musíš dojíst dnes
solené mandle i nasládlé hrozny máčené do medu
ty sedíš u stolu a ona nese ti jídlo k obědu
a říká

R:

Rozestel postel a ke zdi si lehni, ona se přitulí
dneska tě navštíví ti, kteří byli a ti, kteří už minuli
každého po jménu oslovíš, neboť si vzpomeneš na jména
ráno se probudíš a ona u tebe v klubíčku schoulená
řekne ti

R:
```